

[Projectes](#)

Begonya Gasch: "Ofereixo una arquitectura formativa flexible i personalitzada que s'adapta als temps i necessitats de cada jove"

02/02/2018

F Pere Tarrés

Autor/a: Josep Carbonell

Begonya Gasch, de la Fundació Llindar Font: Fundació Llindar

Alumnes de la Fundació Llindar Font: Fundació Llindar

Can Mercader Font: Fundació Llindar

Alumnes d'automoció de la Fundació Llindar Font: Fundació Llindar

Garagelab Font: Fundació Llindar

Itinerari personal d'experiència professional en automoció.

Font: Fundació Llindar

Font: Fundació Llindar

Font: Fundació Llindar

Begonya Gasch: "Ofereim una arquitectura formativa flexible i personalitzada que s'adapta als temps i necessitats de cada jove"

02/02/2018

Autor/a: Josep Carbonell

F Pere Tarrés

Resum:

Begonya Gasch, fundadora de la Fundació El Llindar, ens parla de la tasca de l'entitat i de quin creu que hauria de ser el sistema educatiu idoni tenint en compte les necessitats de tots els infants i joves.

Quan va néixer la Fundació Llindar i amb quina missió?

Va néixer l'any 2003 a partir d'un encàrrec del departament d'ensenyament de la Generalitat de Catalunya. L'encàrrec tenia a veure amb joves 'bojos i delinqüents' que no volen al circuit educatiu tradicional. La primera missió va ser interpretar aquest encàrrec i transgredir-lo. D'aquí va sorgir la idea de construir un centre educatiu on poder treballar amb aquests joves. Vam engregar amb 8 alumnes fins al dia d'avui que acollim 332 nois i noies que transiten en format educatiu.

Us definiu com un centre de noves oportunitats. Què vol dir exactament?

La nostra hipòtesi de treball des del minut zero es basa en la idea que hi ha adolescents i joves que tenen obstacles per poder aprendre i necessiten temps i espais diferents. Això traduït en xifres suposa que tenim un nivell d'abandonament escolar i de fracàs del sistema molt elevat. Actualment, entre el 40% i el 45% dels alumnes abandonen els cicles formatius abans d'hora.

La manera que té d'abordar aquest problema el nostre sistema educatiu té a veure amb una lògica de subvencions, convocatòries, programes, és una lògica curta, finalista, que no permet treballar amb itineraris llargs i acompanyament, no permet una aproximació que tingui en compte la singularitat de cada jove. Per tant, vam creure que havíem de sortir d'aquesta lògica i crear una altra via enfocada a un treball a llarg termini, a una política educativa articulada des de les diferències, no des de l'homogeneïtat, un centre educatiu de noves oportunitats, entenent que la segona oportunitat és pel sistema i no per les persones.

Quins programes ofereix per complir amb la missió de l'entitat?

La primera proposta és un itinerari equivalent a l'ESO per a joves entre 13 i 16 anys on l'objectiu no és la graduació en sí, ja que després passen a fer un grau i molts abandonen, sinó que segueixin un itinerari d'acompanyament més llarg per preparar-se personal i professionalment derivant finalment al món laboral. En aquesta línia, hi ha dues vies de continuïtat. Una primera que serveix per preparar-se per la prova de cicles formatius i una altra per preparar-se per a la formació professional inicial, adreçada als joves que encara no ho tenen clar o no estan preparats per fer una formació professional, es diu Ventallers perquè fan un ventall de tallers.

Després, hi ha un segon tram educatiu de formació professional inicial per a joves de 16 anys, en el que el jove pot iniciar un itinerari en quatre famílies professionals: imatge personal, restauració, automoció i manteniment d'edificis.

Quin valor afegit ofereix la vostra Fundació per aconseguir que joves que han abandonat els estudis anteriorment no ho tornin a fer?

El nostre valor afegit és pot articular en 3 factors: la responsabilitat, la dimensió subjectiva i la dignitat.

Què vol dir amb dimensió subjectiva?

Per començar cal comptar amb ells, ells venen a liar-la, a ser els dolents, delinqüents, bojos i totes aquestes etiquetes que els hi posen a l'institut. Hem de fer un treball per aconseguir que cadascú trobi el seu punt per poder ser alumne. Intentem sortir de la lògica del càstig i de l'expulsió. Tot això és l'acompanyament subjectiu.

Tot plegat va molt lligat a la responsabilitat. Arriben amb trajectòries vitals complicades i trencades però tenen la seva responsabilitat i és compartida. Si estan fotuts, s'ha de treballar amb ells els motius i possibles solucions, i no caure en el 'pobrets'.

El tercer factor és la dignitat ja que estem en un sistema educatiu burocràtic on la persona no es té en compte. Parlem de dignitat educativa perquè per nosaltres 'el millor és per l'escola dels últims', lluitem i no donem per perdut cap alumne.

Un altre element diferenciador és el fet que oferim itineraris llargs que finalitzen amb un acompanyament i una orientació laboral lligada a l'empresa.

Quins requisits calen per acollir-se a aquests programes?

Els menors de 16 anys són derivats des de l'institut mentre que, pel que fa a joves de 16 anys, s'hi poden adherir els que ho vulguin sempre que siguin del Baix Llobregat o del Barcelonès Sud. Fem un procés previ de selecció per competències per conèixer inquietuds i elaborar grups.

Quins són els motius que porten als joves fora dels circuits educatius tradicionals?

Estem parlant d'entre un 40 i un 45% d'abandonament als cicles formatius. Tenim un sistema de mètriques que hem de canviar. Vivim amb la idea que, per arribar a ser alguna cosa a la vida has de tenir el graduat i mentre no es canviïn les coses, no és veritat. Això té a veure amb una societat on has de ser el millor, productiu, el nostre sistema educatiu parla d'alumnes ideals i la realitat no és aquesta.

Quins canvis són necessaris a nivell social per fer front a aquesta problemàtica?

Flexibilitzar i personalitzar el sistema. Això vol dir, anar en contra del que s'ha instal·lat, que és la burocratització i homogeneïtzació. Cal fer itineraris i donar el seu temps a cadascú, és complex però cal fer-ho perquè el sistema actual deixa molts alumnes al marge.

Amb quins problemes us trobeu en el dia a dia?

El principal problema és el finançament i el no encaix administratiu. Tenim un sistema tan burocràtic que és molt inflexible amb la proposta de personalització que nosaltres fem. També és veritat que si trobéssim encaix al sistema potser no podríem ser el que som, mai saps.

També ens trobem que se'ns enduen els professionals qualificats, parlem de professors que criden de llistes. Nosaltres no podem competir amb aquestes ofertes. Podem oferir el millor a l'escola dels últims però no als nostres professionals.

Quin paper hi juguen les persones voluntàries a la vostra entitat?

Tenim professors jubilats que venen a ajudar a preparar les proves d'accés o a les aules. També tenim gent que ajuda en temes administratius com ara les ISO. La veritat és que fem lloc a tots perquè ens són de molta ajuda.

Quin ha estat el moment més emotiu a l'entitat?

N'hi ha molts però tots tenen a veure amb les trobades amb els joves. La trobada amb cada nen, quan notes que té ganes de viure, té desig de continuar i de tenir futur.

Per posar punt i final a l'entrevista, pot acabar la frase? En 10 anys, espero que la Fundació El Llindar...

Es pugui sostenir econòmicament sense tant desgast i esforç per a poder desenvolupar el seu model d'acompanyament personalitzat.

Etiquetes: [Fundació El Llindar](#), [infància i joventut i família](#), [fracàs escolar](#), [Begonya Gasch](#), [infants](#), [joves](#), [educació](#)

URL d'origen: <https://xarxanet.org/projectes/noticies/begona>